

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci vyžiadanej osoby **A. N. I.** prerokoval na neverejnom zasadnutí 27. novembra 2013 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby A. N. I. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 23. októbra 2013, sp. zn. Ntc 8/2006, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby A. N. I. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 23. októbra 2013, sp. zn. Ntc 8/2006, podľa § 362b ods. 2 Tr. por. s poukazom na ustanovenie § 79 ods. 3 Tr. por. a § 399 ods. 2 Tr. por. per analogiam zamietol návrh – žiadosť vyžiadanej osoby A. N. I., nar. X v obci D., t.č. vo vydávacej väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice, o prepustenie z vydávacej väzby.

Proti tomuto uzneseniu zahlásila vyžiadaná osoba A. N. I. priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom svojho obhajcu bližšie odôvodnil. V písomnom odôvodnení sťažnosti poukazyval na to, že jeho osobná sloboda je obmedzovaná od 28. apríla 2006 až doteraz, čo je neúmeraná doba prevyšujúca 7 rokov a je v rozpore s medzinárodnými štandardmi a zákonmi. Je si vedomý toho, že v extradičnom konaní nie je súd viazaný dôvodmi a dĺžkou trvania v zmysle štvrtej hlavy, prvého dielu trestného poriadku, avšak neúmernú dobu obmedzovania jeho osobnej slobody psychicky nezvláda, čoho dôkazom je aj fyzické napadnutie osôb v jeho blízkosti.

Poukazoval na existenciu stanoviska Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorého je vydávacia väzba zákonná po celú dobu trvania extradíčného konania, no ak sa extradíčné konanie nevedie primeranou rýchlosťou, zaniká aj zákonnosť väzby.

Preto žiadal, aby najvyšší súd vyhovel jeho sťažnosti a prepustil ho na slobodu. V prípade, ak by súd pozitívne rozhodol o jeho sťažnosti, neopustil by územie Slovenskej republiky a zdržiaval by sa v záchytnom tábore pre azylových migrantov.

Na základe sťažnosti podanej vyžiadanou osobou Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a dospel k záveru, že sťažnosť vyžiadanej osoby nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu najvyšší súd zistil, že vyžiadaná osoba A. N. I. bol vzatý do predbežnej väzby uznesením Krajského súdu v Košiciach z 30. apríla 2006, sp. zn. Ntc 8/2006, podľa § 505 ods. 1 Tr. por., na základe návrhu Krajského prokurátora v Košiciach (po vykonaní predbežného vyšetrovania o žiadosti Generálnej prokuratúry Ruskej federácie z 20. apríla 2006, sp. zn. 35/3-162-06).

V nadväznosti na to, uznesením Krajského súdu v Košiciach z 23. mája 2006, sp. zn. Ntc 8/2006, bol menovaný podľa § 506 ods. 1 Tr. por. vzatý do vydávacej väzby.

Následne uznesením Krajského súdu v Košiciach z 3. septembra 2008, sp. zn. Ntc 8/2006, bolo rozhodnuté, že vydanie A. N. I. na trestné stíhanie do Ruskej federácie nie je prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade sťažnosti krajského prokurátora uznesením z 29. októbra 2008, sp. zn. 6 Tost 13/2008, uznesenie krajského súdu z 3. septembra 2008, sp. zn. Ntc 8/2006, podľa § 509 ods. 5 Tr. por. zrušil a vyslovil, že vydanie A. N. I. do Ruskej federácie na trestné stíhanie pre skutky právne kvalifikované ako trestný čin banditizmu podľa č. 2, čl. 209 a trestný čin siahnutia na život pracovníka orgánu právnej ochrany podľa článku 317 Trestného zákonníka Ruskej federácie je prípustné.

Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že po rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. októbra 2008, sp. zn. 6 Tost 13/2008, o prípustnosti vydania vyžiadanej osoby A. N. I., bola vec predložená 19. novembra 2008 ministromi spravodlivosti na rozhodnutie podľa § 510 Trestného poriadku.

Minister spravodlivosti však nemohol rozhodnúť o povolení vydania vyžiadanej osoby do Ruskej federácie, nakoľko Európsky súd pre ľudské práva, na podklade žiadosti vyžiadanej osoby, rozhodol o vydaní predbežného opatrenia o zákaze vydať vyžiadanú osobu zo Slovenskej republiky. Európsky súd pre ľudské práva trvanie tohto predbežného opatrenia viackrát predlžoval, pričom 15. novembra 2010 rozhodol o predĺžení predmetného opatrenia na neurčito.

Krajský súd v Košiciach už raz rozhodoval o žiadosti vyžiadanej osoby o prepustenie z vydávacej väzby, kedy uznesením z 15. mája 2013, sp. zn. Ntc 8/2006, žiadosť obvineného zamietol, čo následne potvrdil aj najvyšší súd uznesením z 12. júna 2013, sp. zn. 1 Tost 19/2013.

Podľa § 506 ods. 1 Tr. por. ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v extradičnom konaní na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju predseda senátu krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie.

Z predmetného ustanovenia je zrejmé, že účelom vydávacej väzby je zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby v extradičnom konaní na území Slovenskej republiky, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania.

Ako správne poznamenal krajský súd, vydávacia väzba nie je väzbou podľa štvrtej hlavy Trestného poriadku, a preto súd pri rozhodovaní o vzatí vyžiadanej osoby nie je viazaný dôvodmi väzby podľa § 71 Tr. por. Rovnako lehoty trvania väzby v zmysle § 76 ods. 6 Tr. por. (kedy obmedzenie osobnej slobody obvineného môže trvať len zákonom vymedzenú dobu) nie je možné aplikovať pri vydávacej väzbe.

Krajský súd správne postupoval, keď žiadosť vyžiadanej osoby A. N. I. o prepustenie z vydávacej väzby zamietol, keďže aj podľa názoru najvyššieho súdu účel vydávacej väzby v zmysle § 506 ods. 1 Tr. por. naďalej trvá.

Najvyšší súd v súlade s argumentáciou prvostupňového súdu pripomína, že celková dĺžka vydávacej väzby nie je obmedzená žiadnym relevantným právnym predpisom. Ani článok 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uverejnený v Zbierke zákonov pod číslom 209/1992 Zb. neurčuje časový limit trvania vydávacej väzby a aj vzhľadom na skutočnosť, že vyžiadaná osoba A. N. I. počas trvania vydávacej väzby opakovane pácha trestnú činnosť, pričom naposledy bol uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. rozhodnutím Okresného súdu Košice I, sp. zn. 1T 44/2010, ktoré doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť, je väzba u menovaného dôvodná.

V súvislosti s argumentmi vyžiadanej osoby, že v prípade prepustenia z vydávacej väzby by sa zdržiaval na území Slovenskej republiky v azylovom dome pre migrantov, najvyšší súd pripomína, že rozhodnutím Migračného úradu, č.p. MU-222/PO-Ž/2006 z 28. marca 2007, A. N. I. nebol udelený azyl, ani mu nebola poskytnutá doplnková ochrana, v dôsledku čoho by sa po prepustení z vydávacej väzby nemohol zdržiavať v azylovom dome, ale musel by byť administratívne vyhostený zo Slovenskej republiky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia a sťažnosť vyžiadanej osoby A. N. I. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 27. novembra 2013

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová